

det ved Ombygning af Bly- og Kobbertag er i Overensstemmelse med Loven af 1861 § 14. Medens den gældende Lov kun har Bestemmelse om Tagrender over Indgangsdørene, er det i Forslaget bestemt, at hele Taget kan forlanges forsynet med Tagrender, hvor dette findes hensigtsmæssigt og det kan ske uden at skæmme Kirkebygningen. En saadan Bestemmelse er anset for nødvendig til Sikkerhed imod Kirkens Ødelæggelse ved Fugt, hvortil ogsaa Bestemmelsen i § 10, jfr. den gældende Lovs § 17, sigter.

Af Bestemmelserne i § 9 skal endnu nævnes Reglen om, at en Kirke kan forlanges forsynet med Lynledning, naar Synet finder, at Omstændighederne tale derfor, dog at det er overladt Ministeriet at træffe den endelige Afgørelse. Det har været under Overvejelse, om det ikke var rigtigt at give et ubetinget Paalæg om, at alle Kirker skulle forsynes med Lynledninger, hvad man vilde finde meget ønskeligt. Imidlertid er Bekostningen derved saa stor, at man ikke har turdet give dette Paalæg som almindeligt, men man lægger Vægt paa, at der kommer Lovhjemmel for denne Foranstaltning, der da vil blive gennemført, efterhaanden som det bliver mere og mere almindeligt at forsyne alle Bygninger, hvor mange Mennesker skulle samles, med Lynledninger.

§§ 11—13 svare til den gældende Lovs §§ 16 og 12. Det er fastsat, at nye Kirkeklokker skulle være af Malm, men i øvrigt stilles der ikke i disse Paragraffer yderligere Fordringer, end hvad der allerede kan kræves. Kirkeurets Optrækning, der paahvilede Kirkebylæreren, gaar efter Ansættelsen af en Ringer over paa denne, jfr. Ministeriets Cirkulære om Ansættelse af Ringere af 30. Juni 1904.

§ 14 svarer til den gældende Lovs § 11. Som en ny Bestemmelse skal fremhæves Reglen om, at nye Kirker skulle være forsynede med mindst een Reserve-dør, og at Spørgsmaalet om Anbringelse af Reservedøre i en ældre Kirke kan indstilles til Ministeriet. Det maa allerede nu anses for at følge af Brandpolitilovgivningens Regler, at der kan stilles Fordring om Anbringelse af Reservedøre. Dette Spørgsmaal har imidlertid den store Vanskelighed, at Reservedøre ikke uden at skade Kirkebygningen kunne anbringes i adskillige af vore gamle Kirker, og det er derfor i alt Fald nødvendigt, at et Paalæg herom ikke gives, forinden en sagkyndig Undersøgelse er foretaget.

§ 15 er i Overensstemmelse med den gældende Lovs § 10.

§ 16 svarer til § 7, næstsidste Stykke, i den nugældende Lov; kun er det fastsat, at det kan forlanges, at Kirken skal bekoste Tegninger udførte, naar nye Vinduer skulle indsættes, for at man kan gøre dette Spørgsmaal, der kan være af saa stor Betydning for Kirkens Udseende, til Genstand for sagkyndig Undersøgelse.

§ 17 giver Regler om Gravkældere og Gravkapeller ved Kirkerne i væsentlig Overensstemmelse med Loven af 1861 § 9. Man har fundet det rigtigt at indsætte en Bestemmelse om, at Ansvar for Vedligeholdelsen af slige Gravkapeller paahviler Kirken, indtil der paavises nogen anden, hvem Forpligtelsen retlig paahviler, idet der adskillige Steder findes saadanne Begravelser, hvis Tilstand er skæmmende for Kirken, og hvor Kirketiendejerne modsætte sig at bekoste Vedligeholdelsen. Det maa imidlertid være en Følge af Forholdets Natur, at det ikke kan paahvile det offentlige at paavise, hvem der har Vedligeholdelsespligten, men da Tiendejerne eller den selvejende Kirke have Vedligeholdelsespligten i Almindelighed, maa det paahvile disse at bevise Hjemlen for deres Fritagelse. Der kunde have været Spørgsmaal om ved denne Lejlighed at optage til Afgørelse, om man ikke burde søge helt at faa fjernet private Begravelser fra Dele af Kirkebygningen. Naar man ikke har gjort det, skyldes det, at dette Forhold synes at ville udvikle sig paa en naturlig Maade i Forbindelse med Kirkernes Overgang til Selveje, idet der da plejer at tages Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med en privat Begravelse i Kirken, i Reglen saaledes, at enten Begravelsen straks nedlægges eller det dog bestemmes, at nye Kister ikke indsættes eller det forbeholdes Kirkens Bestyrelse ved passende Lejlighed at faa Kisterne fjernede.

§ 18 giver Regler om Gulvet i væsentlig Overensstemmelse med den gældende Lovs § 7, første Punktum.

§ 19 giver Regler om Stolestader m. m., se den gældende Lovs § 7, 4de Stykke. De ubekvemme Stolestader ere et af de hyppigst foreliggende Klagepunkter fra Menighedernes Side. Allerede efter den gældende Lov maa der kunne stilles Krav om Stolestadernes Fornyelse, naar de ikke tilfredsstillende et rimeligt Krav til Bekvemmelighed. Men da det ofte anføres, at kun Brøstfældighed skal kunne hjemle Udsættelse af Stolestaderne, er det udtrykkelig